

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu — Rumunia) — Ioan Tatu przeciwko Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Mediului

(Sprawa C-402/09) ⁽¹⁾

(Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdów samochodowych — Neutralność podatkowa w odniesieniu do używanych pojazdów samochodowych pochodzących z przywozu oraz podobnych pojazdów znajdujących się już na danym rynku krajowym)

(2011/C 160/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ioan Tatu

Strona pozwana: Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Mediului

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunalul Sibiu — Rejestracja samochodów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich — Przepisy krajowe nakładające wymóg zapłaty podatku od zanieczyszczeń przy pierwszej rejestracji, podczas gdy samochody już obecne na rynku krajowym podlegają wyłączeniu z wymogu zapłaty tego podatku przy ponownej rejestracji — Zgodność przepisów krajowych z art. 90 WE — Przeszkoda w swobodnym przepływie towarów.

Sentencja

Artykuł 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe, pobieranego przy pierwszej rejestracji pojazdu w tym państwie członkowskim, jeżeli ten środek podatkowy zostaje ukształtowany w sposób zniechęcający do wprowadzania do ruchu w tymże państwie członkowskim pojazdów używanych nabytych w innych państwach członkowskich, nie zniechęcając równocześnie do nabywania na rynku krajowym pojazdów używanych w tym samym wieku i o takim samym stopniu zużycia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-405/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Unii — Procedury dotyczące poboru należności przywozowych lub wywozowych — Opóźnienie w stwierdzeniu związanych z tymi należnościami środków własnych)

(2011/C 160/06)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i M. Huttunen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciele: A. Guimaraes-Purokoski i M. Pere, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciel: B. Klein, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa — Naruszenie art. 2, 6 i 9–11 rozporządzeń Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 155, s. 1), oraz rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, s. 1), i art. 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Nieprzestrzeganie, w przypadku pokrycia retrospektywnego, wyznaczonych terminów na uwzględnienie i stwierdzenie wspólnotowych środków własnych

Sentencja

- 1) Stosując procedurę, zgodnie z którą środki własne Unii Europejskiej zostają stwierdzone dopiero po przyznaniu dłużnikowi terminu co najmniej czternastu dni na przedstawienie jego uwag, a także nieprzestrzegając, w przypadku pokrycia retrospektywnego, wyznaczonych terminów na zapisanie tych środków, co pociąga za sobą opóźnienie ich wpłaty, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2, 6 i 9–11 rozporządzeń Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, zmienionego rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 1355/96 z dnia 8 lipca 1996 r., oraz rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot, i art. 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.

- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 kwietnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

(Sprawa C-153/10) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 12 ust. 2 i 5, art. 217 ust. 1, i art. 243 — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Artykuły 10 i 11 — Klasyfikacja towarów — Wiążąca informacja taryfowa — Powołanie się na wiążącą informację taryfową przez inny podmiot gospodarczy niż ten, który uzyskał informację — Wytyczne krajowych organów celnych — Uzasadnione oczekiwania)

(2011/C 160/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 12 ust. 2 i 5, art. 217 ust. 1, art. 243 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) i art. 11 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) — Klasyfikacja towarów — Sprzeciw wobec decyzji wydanej przez organy celne dotyczącej zaklasyfikowania produktu — Powołanie się przez podmiot wnoszący sprzeciw na wiążącą informację taryfową wydaną przez organy celne innego państwa członkowskiego dotyczącą podobnego produktu

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r., jak również art. 10 i 11 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego przez rozporządzenie

Komisji (WE) nr 12/97 z dnia 18 grudnia 1996 r. należy interpretować w ten sposób, że podmiot dokonujący zgłoszenia celnego we własnym imieniu i na własny rachunek nie może powoływać się na wiążącą informację taryfową, która została udzielona nie temu podmiotowi, lecz spółce z nim powiązanej, na wniosek której podmiot ten dokonał zgłoszenia.

- 2) Artykuł 12 ust. 2 i 5 oraz art. 217 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego przez rozporządzenie nr 82/97, a także art. 11 rozporządzenia nr 2454/93 zmienionego przez rozporządzenie nr 12/97 w związku z art. 243 rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego przez rozporządzenie nr 82/97 należy interpretować w ten sposób, że w ramach postępowania dotyczącego poboru należności celnych osoba zainteresowana może sprzeciwić się temu poborowi, przedstawiając tytułem środka dowodowego wiążącą informację taryfową udzieloną w odniesieniu do takich samych towarów w innym państwie członkowskim, przy czym taka wiążąca informacja taryfowa nie wywiera właściwych jej skutków prawnych. Zadaniem sądu krajowego jest natomiast ustalenie, czy odpowiednie przepisy proceduralne danego państwa członkowskiego zezwalają na posługiwanie się takim środkiem dowodowym.

- 3) Artykuł 12 rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego przez rozporządzenie nr 82/97 oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 zmienionego przez rozporządzenie nr 12/97 należy interpretować w ten sposób, że wytyczne krajowe, które zezwalają organom krajowym na powoływanie się — w celu klasyfikacji taryfowej towarów będących przedmiotem zgłoszenia — na wiążącą informację taryfową udzieloną osobie trzeciej w odniesieniu do takich samych towarów, nie mogły doprowadzić do powstania po stronie importerów uzasadnionych oczekiwań, iż będą mogli powoływać się na takie wytyczne.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-305/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport kolejowy — Dyrektywa 2005/47/WE — Warunki pracy pracowników wykonujących pracę w trasie uczestniczących w świadczeniu interoperacyjnych usług transgranicznych w sektorze kolejowym — Umowa zawarta na poziomie europejskim przez partnerów społecznych w sektorze kolejowym — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2011/C 160/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Peere i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)